

129 v Trstu, ulica delle Beccherie 23. Osebe, ki bi želele dobiti omenjeno prodajalno, bodo morale vložiti kolkovano prošnjo pri gorinavednem finančnem nadzorništvu do 9. novembra 1920. Prednost bodo imeli vohabljivi, vdova in sirote padlih v vojni. Natančnejša pojasnila se dobe pri finančnem nadzorništvu na korzu Cavour št. 6, III. nadst.

Brzojavni promet z Jugoslavijo. Višje poštino in brzojavno ravnanje v Trstu sporoča, da se je začel brzojavni promet z Jugoslavijo. Pristojbina preko Trsta znaša 18 stotink, k tej pristojbini pride še nadpristojbina 15% za izmenjavo.

Setilo mrtvih v tednu od 26. sept. do 2. okt. Tekom tedna od 26. sept. do 2. okt. 1920 je umrlo v Trstu in v predmestnih okrajih 67 ljudi.

Pristojbina izvožnikov o priliki razstave vzorcev je glasom odloka gen. civ. kom. enotno določena na L 450 tuz dan, in 650 tuz noč. Nadplačila, kakor so določena v splošnem ceniku, se pri teh voznih ne smejo računati. Ta določba stopi v veljavo, kakor hitro je razstava zaključena.

Iz tržaškega življenja

Nočni napad. V nedeljo zvečer so praznovali pri peku Štolfi v ulici Boschetto št. 30 zaroko. Ko je pozno v noč spremjal štolfi praznovalec domov, ga je domov gredoč napadel neznan človek in mu prizadel več ran po telesu. Težko ranjenega so pripeljali v mestno bolnišnico, kjer bodo po par tednih okrevali.

Razne tatvine. Včeraj ponoči so vdrlj neznanj tatovi v prodajalno usnja, last bratov Ravber v ulici Carducci št. 14. V trgovini so odprli blagajne in vzeli 2000 L v denarju in za 30.000 L najfinetejša usnja. Nočni čuvaji so jih prepodili, ker drugače bi odnesli še veliko več blaga.

Preteklo noč so vdrlj neznanj tatovi v prodajalno blaga za jadra Ivana Zivitz na trgu Tomaseo. Odnesli so 12 par najfinetejšega platna, ter razne druge vrste blaga. Lastnik trpi okoli 10.000 L škode.

Grozovit umor iz ljubosumnosti

V ulici Crosada št. 14 v drugem nadstropju je živela že več mesecev neka 17letna Emilija Ferluga z Petrom Roncevicem, 35 let stari mornarjem iz Šibenika. Omenjenega Ronceviča je mučila silna ljubosumnost. V soboto zvečer sta se zopet z Emilijo nekaj prepirala in v teži ji je zadal tri rane. Dve v prsa, eno pa v hrbet, z 10 cm dolgim nožem. Roncevič je znan kot jako prepirljiv in surov človek. Bil je že dvakrat kaznovan radi ubojstva. Ker so pa bili dokazi nezadostni, je bil v obeh slučajih nič kaznovan.

V nedeljo zjutraj okoli 7 ure je odvetnik dr. Robba telefoniral na rešilno postajo, naj gre službovati zdravnik takoj v ulico Crosada št. 14 v drugo nadstropje k gospej Muggia. Zdravnik se je nemudoma odzval pozivu. Ko odpro sobo, v kateri je stanoval Roncevič, se jim nudi strašen prizor. V postelji leži popolnoma gola truplo mladega dekleta. Iz ran se curjla kri na preprogo. Po tleh, po preprogah, vsepovsod strjena kri. Zdravnik dr. Zenarzo ni mogel drugega dognati, kot pred par urami nastopivo smrt. Rane na ubogemu dekletu so bile približno 10 cm globoke. Sicer je bila soba popolnoma v redu, in ne da se sklepata, da bi se bil odigral med žrtvijo in zločincem kak boj. Roncevič je skoraj gotovo zabelod svojo žrtve, ko je bila že v postelji. Stanovalec fatega nadstropja so sicer slišali po noči vpije, toda ker sta se Emilija in Roncevič večkrat prepirala niso posvetili temu vplju večje pozornosti.

V nedeljo okoli 6 ure zjutraj gre po ulici Sv. Katarine človek vidno nemiren in žestosten. Ustavi se pred hišo št. 5. Sili v hišo, a vrata so že zaprta. Neznane je popolnoma krvaviljen po obleki in rokah. Iz oči mu žari topa strast in divji kes nad storjenim zločinom. Tak je bil Kain, ko je umoril Abelca. Neznane je Roncevič in čaka nestirno, da se hišna vrata odpro. Ko se odpro leti kot zbesnel pred vrata dr. Robba. Alarmira hišno, a ta ga zavrne, češ, g. Robba ob tej uri se ne sprejema. Sebarica, malo da ne skopni, ko stoji pred njo Roncevič ves okrvavljen in z nečloveškim pogledom. Ostro zahteva, naj počeje takoj odvetnika, ker ima nekaj nujnega z njim govoriti. Kmetu je skakata hišna odvetnika. Tudi on se prestraši ob pogledu na tega človeka. Da mu vede, naj se preje umije, ker človeka v takem stanju ne more sprejeti. Ko se je Roncevič opral, ga je advokat dr. Robba zadržal.

Roncevičeva izpoved

Osem mesecev je od tega, ko sem se seznanil z 17letno Emilijo Ferluga iz Konkonela. Cel čas skupnega bivanja sem bil srečen in zadovoljen kot nikdar prej. Penudil sem si svoje stanovanje v ulici Crosada št. 14. Mislim sem, da se v kratkem poročim z njo. Emilija je bila ves čas jako prijazna in ljubezniva z menoj. Pred nekaj dnevi je prišla v Trst v mestno bolnišnico Emilija sestra. Zaradi nje, sem preskrboval z živili tudi njeno bolno sestro. Ko Roncevič konča svoje pripovedovanje, izbruhne v krčevit jok. Ko se pomirj, nadaljuje:

Pred nekaj dnevi, ko jo objamem, zapazim, da ima na vratu, dvoje rudečih peg — dozdevalo se mi je, da jo je na tem mestu nekdo pojbil. Od tega dneva sem postal silno ljubosumen. V soboto zvečer sva šla z Emilijo po

ulici Cavana. Srečala sva med drugimi tudi nekega vojaka in z njim nekega civilista. Eden izmed teh dveh mi je rekel:

»Ali se ne stranjate, da vas mora preživljati to ubogo dekletje?«

Ko to slišim, mi šine vsa kri v glavo. Da se razstrem in pžabim na ta pripetljaj stopiva z Emilijo v bližnjo gostilno. Dolgo sva ostala v pivnici in pil sem veliko. Močno vinjen, se zopet spomnim besed, ki mi jih je zabrusil neznanec in začel sem zbadati svojo zarotenko. Nadaljnji dogodkov se ne spominjam. Samo za to vem, da sem se znašel danes zjutraj na cesti, in prva moja misel je bila — samoumor.

Dr. Robba je peljal Ronceviča na kvesturo, kjer ponovi tam svojo izpoved dobesedno. Policijski organi so ga po tej izpovedi odpeljali v zapor v ulico Coroneo.

Roncevičeva preteklost

Roncevičeva gospodinja je pripovedovala našemu poročevalcu sledeče: Pred 3. meseci sta prišla Roncevič in še nek drug njegov prijatelj stanovat k meni. Sleđnji je kmalu po prihodu odšel. Nekega dne me je Roncevič vprašal: »Ali dovolite gospa, da vzamem v svojo sobo svojo zarotenko?« To sem mu dovolila. Ves čas skupnega bivanja sta bila Roncevič kakor tudi njegova Emilija jako ljubezniva in prijazna proti meni. Med seboj sta se pa večkrat prepirala. Omenjeni Roncevič je bil taknik »Mornarske zveze« ter je mnogo zaslužil. V soboto dne 9. t. m. sta me vprašala, ako dovolim, da gre moj 7letni sin z njima v kinematograf. Okoli 23. ure po noči so se vrnil. Moj sin je prišel k meni, zarotenca pa sta šla v svojo sobo. Bilo sva že oba s sinom v postelji, ko začujem bolesten krik, nato pa je bilo zopet vse mirno, samo škljkanje ure je motilo nočno tihoto. Polčasel se me je čuden strah, ki ga pa nisem mogla tolmачiti. Zjutraj, ko sem vstala, mi pride sosedja povedat, da so v Roncevičevi sobi policijski organi. Hitro se je izvedelo po vsej hiši, da je Roncevič svojo ljubico zaklal. Kmalu po 10. uri dopoldne mi pa žena, ki stanuje v isti hiši, pride povedat, da je pred nekaj dnevi Roncevič rekel: »Ako začetim Emilijo s kakim drugim moškim, jo razrežem na kosel.«

Roncevičev umor leta 1913.

Dne 25. oktobra 1913. okoli 12 ure se je slišalo v neki ulici v Starem mestu klicanje na pomoč. Roncevič se je nahajal v gostilni »Baionnale« v ulici Punta del Formo. Prepirljiv je bil z nekim Antonom Sorre. Ob prepirljivca sta bila pred nekaj dnevi izgnana iz Trsta. Naenkrat udari Sorre Ronceviča po glavi. Napadeni potegne nož in težko rani Sorreta. Sorretu se je končno posrečilo ubežati. Ravno, ko je hotel Roncevič teči za Sorretom, mu pride nasproti več mornarjev. Da si Roncevič ohladi svojo krvoločnost, se spusti med mornarje in jih začne mesariti z 13 cm dolgim nožem. Pri tem napadu je umoril dva mornarja in več jih je težko ranil. Ko so prišli policijski organi, so odvezli zveriskemu človeku nož in ga aretirali. Obsojen je bil radi tega čina samo na 12 mesecev.

Dopisi

Iz Skopegga. V nedeljo, dne 3. t. m. je imela naša mladina javno prireditev ob lepi udeležbi. Prostor za ples je bil opleten z zelenjem in cveticami in dvemi vencji, spletenimi iz cvetic v naših narodnih barvah. Enako tudi v vratih. Bilo je tudi nekaj zastavic iz papirja, ki so pa tako vznemirile gospode orožnike, da so jih kar potrgali, čeprav ni bila nobena v narodnih barvah. V sredini je bila modra in rdeča, na levo belo-zelena, a na desno belo-modra. Orožniki-financarji pa so takoj dekretirali, da je to sestavljeno v slovensko trobojnico. In doli so morale. Mi pa izrekamo zahvalo našim dekletom na tem okrašenju. Nekega mladenčca, ki je prodajal bloke za tiskovni sklad »Edinosti«, so — aretirali. In ko je dobil par cmokov, so ga zopet izpustili! Nabralo se je vendar 50 lir, kar pa je seveda premalo. Posnemajmo druge vase, ki tako pridno nabirajo! Naše društvo še vedno spi, nadejemo se pa, da na zimo pride vstajenje. Zato pa, mladina, kar hitro na narodno delo! Je z zdravega jedra in moči v nas.

V gorah neljše sta pastirvala župnik in kapelan. Da-si daljna rojaka sta si nasprotovala v marsičem. Tudi star in mlad konj, skupaj uprežena, ne vlečeta vsikdar prav. Ob sta bila Janez in oba Nepomuka. Zadnjič je padel njun dog na nedeljo. Peveci, ki radi povzdigašo e v i, so izvedeli to ter se pripravljali vsestransko več dni na manjšo in večjo podoknico. Dolgo pričakovana nedelja je prišla. O mraku se je sešlo na 20 pevcev pod kapelanovim oknom. Hitro po zdravici so se odprla vrata na stečaj, začaralo je po sobah, na mizo je prišlo, kar je zmogla hiša in z ubranimi glasovi se je valil gost dim skozi odprta okna. Ljudje, zlasti otroci, so drvilj skupaj, nekateri misleč, da gori. Dekleta in cerkvene pevke, stanujoče tam po vrsti, so hotele tudi sodelovati in mislile so na kako »improvizacijo« zuna. Tudi, peveci so delali prekratke pavze. Peveci so med tem spominjali drug drugega druge pripravljene podoknice. Ali, g. kapelan, sam pevec, je to prezrl in v vselem razpoloženju ni slišal bli policijske ure. Se-le, ko je pokukalo skozi okno »postave«, se je orientiral, pak je naredil tej glorioji — finale. Med tem pa je g. župnik pri mizi doma — basiral lep svoj »solos« — zdaj, po policijski uri celo... crescendo — brez pomočnikov!

V pisarni za begunske podpore pri sežanskem komisarijatu. Prejeli smo: Zdi se nam, da danes lahko razume vsak odrasel otrok, kako je ubo-

gamu beguncu pri srcu, ko mora prosjačiti za begunsko podporo, ki mu pa, kakor znano in razumljivo, po vsej pravici gre. V našem sežanskem okraju pa so menda še ljudje, odrasli ljudje, ki tega še ne morejo razumeti. Ne bi tega trdili, ko bi se ne bil včeraj odigral v pisarni za begunske podpore pri sežanskem komisarijatu tale prizor: Kakor po navadi, smo šli nekateri na omenjeni urad, da bi dobili svoje begunske podpore. Poslali smo enega izmed nas v pisarno, da bi govoril za nas vse, ki smo zunaj čakali. Črez nekoliko časa se je mladenič vrnil, a namesto podpore nam je prinesel neprijetno novice. Ni še dovršil pripovedovati gospodini Hlapkinci, ki uraduje v omenjeni pisarni, česa želi, in že ga je omikana gospodinja nahrulla z besedami: »Vi ne dobite nikake podpore, kar je niste potrebni; idite delati!« Ko je mladenič hotel na to mirno, ki je znašala čenje in drugih beguncev zahtev, je vselej nabrane svoje neje govoriti, naker je prišel, ubo in se rešil gal našega zastopnika kot psa ubo listu.

Neverjetnost iz devete dežele. Prejeli smo: Sorodniki so bili obveščeni, da bo v deveti deželi ženitovanje. Bili so tudi povabljeni, odzvali so se ter odpeljali tam za gore. Ženitovanje se je pričelo v nevestini hiši — kakor se dogaja menda tudi v drugih deželah. Ko so bili svati v najlepši zabavi, jim je nekdo, ko se je čutil poklicanega v to, javil, da morajo plačati 150 lirič na osebo ali pa 300 lirič na par! V deveti deželi imajo namreč tudi lire, kakor pri nas. Razlika je le, da jih imajo tam za gorami več, nego poltačen nesrečnik v Trstu! Sorodnikom in povabljenim ni šlo v glave, kako da bi morali oni na ukaz izplačati take malenkostne svote in zato so se pošteno vprli. Plačali so, kolikor so hoteli, in ne kolikor jim je bilo zapovedano. V deveti deželi so mislili, da so Tržačani vsi obnem tudi milijonarji, oseboto, ko so jim videli zlate verige itd. Svetujemo toraj Tržačanom, da morajo, ko ob sličnih prilikah odhajajo v deveto deželo, pustiti zlato doma in najraje vzemo kakke težke vozne verige, in po možnosti tudi kakega vola ali kravo, da se lahko pobahajo, kakor je to v navadi v deveti deželi!

Zopet vandalizem. Iz Buzeta: V noči od 6. na 7. t. m. je bil podtaknen ožen v našem »Narodnem domu« od brezkulturne in brezvestne sodrge. Restavracijo »Narodnega doma« so nam zapre sedanje oblasti že pred letom dni. In to za nedoločeni čas, ki traja vse do današnjega dne. Za pravi razlog ne ve nikdo, da-si vemo vsi, kdo ima največjo zaslugo na tem. V hiši stanujete sedaj dve rodbini: ena s tremi sibični otroci, druga brez dece. Poleg teh je spala tam neka bolna žena, ki se je nastanila tam radi zdravniške oskrbe, ker ima tam bližje zdravnika. Razum omenjenih je spalo tam še par oseb, ki imate sobo v najemu. V gluhih noči, ko je vse mirno spalo, se je začel širiti dim po vsej zgradbi in je dospel tako tudi do sobe tiste rodbine z malimi otroci, pak se je soproga prebudila. Opazila je dim v sobi in vrhu tega je začel smrdeti po petroleju. Na njen krik so se prebudili vsi stanovanci ter hiteli v prizemlje, kjer pa so — v svojo grozo — opazili že visok plamen in ob enem se je tudi dim širil na vse strani. Vrata plesne dvorane in sobice poleg nje ter kos pada so bili vsi v plamenu. Stanovalec se je posrečilo pogasiti ogenj, vendar so pogorela dvojna vrata in kos pada, tako, da iznaša škoda 600 lir. Razum tega se je ugotovilo, da so bila skoro vsa vrata v prizemlju polita s petrolejem in da se na vsakih pozna plamen z žigico podtaknjenega ognja, kar se opaža tudi na uhođnih vratih.

Da se je zlikovcem posrečil namen, bi bili zgoreli vsi, ki so spali tam — tudi nedolžni otroci! Na bližini proti Buzetu se je našel prazen vrč za hranjenje petroleja, ki utegne držati kakih 12 litrov. Istotako se je našla v bližini »Narodnega doma« večja plehasta posoda za hranjenje masti, pak se je sedaj poznajo v posodi sledi masti, ali, ob enem sardi tudi po petroleju.

Komentarja ne bi trebalo nikakega, ker že dogodek sam dovolj kriči. Samo toliko pripominjamo: Naše ljudstvo je bilo doslej dovolj mirno, na čemer ima posebno zaslug naša inteligencija, ki vedno deluje pomirljivo. Tem brezvestnejše je, da izvestni zlikovci sedaj izzivajo in vznemirjajo na izvestni zločinski način. Orožniki so prišli — po dvakratnem pozivu — na lice mesta. Na prošnjo, da bi se odslej dala stráža, so odgovorili, da ne morejo, ker da imajo preveč posla; ali tu pa tam dsi ho ogledovala njihova patrolja. Ne vemo pa, kako naj bi označili govorice, ki se širijo po buzetsem mestu, češ, da je ta zločin zagrešil kak — Sloven, ker je restavracija zaprta. Se infamnejša je ta-le govorica: Če bi se »Narodni dom« prodal, ne bi mnogo dobili zanj; če pa bi zgorel, bi dobili — ker je zavarovan — veliko svoto od zavarovalnice. Tudi otročiči — tako zveni namreč govorica — da so tega mnenja. Razumeti-ljivo nebotično infamijo tega podtaknanja? Ne, gospodja, ni ne bi iz egoizma požigali niti našega imetja, in vselj je srečno vsakdo. Mene je sicer vredna vdova malo zanimala; prvič je bila stara, a drugič nisem potreboval zaščite od nikogar. Večkrat mi je običalo oko na Leonori, mladi grofici. Čul sem, da je še samska, da je edinica in poslednja veja v rodbini, da je sicer dovolj naobrazena, kakšni preživela je v zavodu dve leti dni.

V slovenski družini slovenski jezik!!

laskava, sedaj čustvena, skoro do solz ganjiva; sedaj zopet ostra, ujedljiva, polna satire in humorja. Pri tem je govorila kratko, ali toglično in plastično in čuditi sem se moral nje originalnim prispodobam.

O kakšni pravi naobrazbi se seveda ni moglo govoriti. Grofica vdova je bila malo plemiška hič in se je bila v vašči šoli naučila čitati, pisati in računati; no, za to je pa znaša Amalija vsega polno pripovedovati, govoriti kaj drzno o različnih predmetih, braniti svoje mnenje z neodklonljivo energijo. Vse njeno znanje je bilo čudna mešanica različnega, kar je bila pobrala iz novin in knjižnice svojega svaka, ker treba vedeti, da je naravnost strastno čitatelj. Bavila se je seveda največ s kroniko višje družbe, a pri tem je tudi živo polizirala. Moji materi je bila ta družba prijetna; zgornost stare pčličitke je vso omamila, da je čutila neko tesnobo, neko praznino, kadar Amalija ni prišla ob dočeni uri k navadni kavici, kjer se

Za tiskovni sklad »Edinosti«

Zunič & Dr., Matulje 20 lir. V počast. spomina g. Karle Margreiter darujeta Franjo in Livič 50 lir. Dosedaj izkazanih L 15.432'90; v današnjem izkazu L 70'—, Skupno L 15.502'90.

Za pogorelce Narodnega doma

Valeska 25 L, Ivan Schiffer, župnik v Sežani 10 L. V počastenje spomina g. Karle Margreiter darujeta Franjo in Livič 50 L. Dosedaj izkazanih L 7444'80; v današnjem izkazu L 85'—, Skupno L 7529'80.

Za Ciril-Methodovo družbo

daruje Ferdo Jedrisko ob priliki ženitve svojega nečaka Andreja 50 L. Denar hrani uprava.

Za družbo Sv. Cir. in Met. za Istru daruje Ivo Piharič, učitelj v Grdemselu pri Pazinu 40 L. Denar hrani uprava.

DAROVI

Marija Štolfa daruje za ravno deco pri Sv. Jakobu 10 L. Denar hrani uprava.

!JUGOSLOVENI!

Zbirajte pridno za »TISKOVNI SKLAD EDINOSTI«.

Borzna poročila.

Težaji:

V Trstu, 11. oktobra 1920.

Jadranska banka	480
Cosulich	483
Dalmatia	365.—
Grolimich	1930
Libera Triestina	677
Lloyd	2050
Lussino	2300.—
Martinolich	337
Oceania	475
Premuda	500
Tripcevic	499
Ampele	625.—
Cement Dalmatia	365
Cement Spalato	410
Krka	500

Tuja valuta na tržakem trgu:

V Trstu, 11. oktobra 1920.

Neprepečatene krome	7'— 750
avstrijsko-nemške krome	7'25'— 775
českoslovaške krome	33'— 34'—
dinarij	77'— 78'—
leji	46'50'— 47'—
marko	40'— 40'50'
dolarji	24'10'— 24'20'
francoski franki	161'50'— 162'—
švicarski franki	392'— 396'—
angleški funti, papirnati	86'25'— 86'50'
angleški funti, zlati	104'— 106'—
rublji	25'— 26'—
napoleoni	83'— 84'—

Justina Furlan
Ernest Petronio
poročena
Trst-Reka, 11. oktobra 1920. (203)

MALI OGLASI

se računajo po 23 stotnik beseda. — Najmanjša pristojbina L 2.—, Debele črke 40 stotnik beseda. Najmanjša pristojbina L 4.—, Kdor išče službo plača polovično ceno.

PRILIKA. Ženski vsakdanji angleški čevlji na debelo in drobno. Skladišče Gelsi 10. 404

VELIKA STANOVANJSKA HIŠA, moderno zdana z veliko kletjo, pripravna za hotel, vinski trgovino ali banko, zraven gl. kolodvora. Primerna cena, radi družinskih razmer, se proda. Podatke daje realiteta pisarna »Havlik«, Maribor, Gregorčičeva ulica 6. Tel. 132. (Priložiti znamko.) 403

SPREJMEM delnico, poštenih, krščanskih startšev, staro 14—15 let, s primerno šolsko izobrazbo, kot učenko za trgovino z mešanim blagom na deželi. Ponudbe naj se pošljejo na Marijo Kopatnik, trgovko v Št. Vidu pri Vipavi. 402

KROJACNICA Avgust Štular, ul. S. Francesco D'Assisi št. 34, III. nad. je edina dobroznana krojačnica v Trstu. 395

KLOBUKI ZA GOSPE. Po pravih konkurenčnih cenah se dobivajo najkrajšnji damski klobuki najnovjše mod. na trgu Garibaldi št. 28. Sprejema naročila in poprave. Modni salon Morgutti-Corti. 387

KRPE mešane po 40 cent, nove odrezke in tkanino kupuje Fonda, Scalini 3. 384

ZLATO, srebrne krome kupujem po najvišjih cenah. Albert Povh, urarna, ulica Mazzini 46. 328

ZA ZLATO, srebro in krome plača najvišje cene Pertot, urar. Ulica S. Francesco št. 15. II. 264

MODISTKA se priporoča cenj. damam v mestu in v okolici. Ulica Alessandro Volta 2. V. (pri ljudskem vrtu). 212

ZASTOPSTVO JUŽNE ŽELEZNICE

Prodaja voznih listkov iz Logatca za vse postaje južne železnice, v Jugoslaviji in Nemški Avstriji v potniški pisarni »COSULICH«, Società Triestina di Navigazione via Milano 10, pritličje. (184)

Žunič & D.ri — Matulje
Izorstna istrska, dalmatinska in italijanska vlna na debelo.
Cene zmerne. (205) Cene zmerne.

SENA
več sto meterskih stotov na prodaj. (206)

Vprašati pri MILANU ŽNIDERŠIČ, Prestranek

RAZGLAS.

Z dovoljenjem kr. civilnega komisarijata v Postojni se otvorijo zopet v Postojni

4 letni kramarski in živinski SEMNJI

poleg teh pa se upeljejo tudi mesečni kramarski in živinski semnji, kateri se vršijo 1. dan vsakega meseca.

Prihodnji letni semenj se tedaj vrši: na dan sv. Luke, dne 18. oktobra t. l.

Prvi mesečni semenj pa v ponedeljek 2. novembra t. l. ker je prvega nedelja.

Drugi letni semenj pa na dan sv. Frančiška, 3. decembra t. l.

Živinski semnji so odprti za vsakovrstno živino brez razlike.

Mestno županstvo v Postojni dne 7. oktobra 1920.

JOSIP DOVGAN izredni komisar. (201)

JADRANSKA BANKA

Del. glav.: K 30.000.000. Rezerve K 10.000.000. Belgrad, Celje, Dubrovnik, Dunaj, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor, Metković, Opatica, Sarajevo, Split, Šibenik, TRST, Zadar, Zagreb

Obavlja vse v bančno stroko spadajoče posle. Sprejema vloge na hranilne knjižice ter jih obrestuje po 3% a v bancogiro prometu po 8%.

Vloge, ki se imajo dvigniti samo proti predhodni odpovedi, sprejema po posebno ugodnih pogojih, ki se pogodijo od slučaja do slučaja.

Deje v najem varnostne predale (safes).

Bančni prostori v Trstu se nahajajo: ul. Cassa di Risparmio, ul. S. Nicolo

Telefon: št. 1463, 1793, 2678

Blagajna postuje od 9 do 13

PODLISTEK

Branka. (65)
Avgust Senoa. — Posl. M. C.—ž.

Od mnogostevilnega plemena je bila ostala grofica Amalija, vdova grofa Ivana L. s hčerko Leonoro, potem grof Gjuro L., brat Ivanov, velik čudak stare strune, ki je ne prestano živel na dvoru in ni nikdar zapuščal Dunaja. Ker je imel veliko dvorsko plačo, je grof Gjuro ves svoj prihodek posestva prepustil Amaliji in Leonori, pa jima je dajal tudi denarje; ali Amalija ni bila nimalo zadovoljna in je vedno zbadala svojega svaka, dokler je ni vzal k sebi na Dunaj, kjer se je nadejala najti lepo partijo za svojo Leonoro. Ne vem, kako bi vam točno označil to grofovsko vdovo. Jezik je imela kakor britve; gorje človeku, ki je prišel podenj. Pa ni bila prostaka nikakor. Njena zgornost je bila čudovita, sedaj

Na razstavi vzorcev
se prodaja
dvakrat varjeno pivo S. Giusto
(predvojni lip)
DREHERJEVE PIVOVARNE
v TRSTU
(204)
Za naročila sodov in steklenic klicati telefonsko št. 91